

# Noordhollands Dagblad

KERSTBIJLAGE

## 2024 in tien interviews

Basketballer **Worthy de Jong** schreef met één schot sportgeschiedenis op de Olympische spelen, zanger **Yves Berendse** bestormde de hitlijsten, PVV'er van het eerste uur **Fleur Agema** werd zorgminister. Zij, en **zeven anderen** blikken in de speciale kerstbijlage bij deze krant terug op het afgelopen jaar. Verder extra veel **puzzels** waaronder de speciale kerstpuzzel van **Dr. Denker**.



AANSLAG

### Automobilist rijdt in op kerstmarkt in Duitsland

→ VOOROP 2

advertentie

centraal

Het icoon in het Stationskwartier Dijk & Waard

Vanafprijs € 249.000,- v.o.n.

wonenincentraal.nl

Ouders van dertigtal jongeren met een beperking zoeken eigen woonplek voor hun kinderen



## Eigen huis: spannend en leuk

FOTO ERNA FAJST

→ REGIO 2-3

COLUMN Harry de Jong

## Om 'u' tegen te zeggen

Het is een heel ander beeld dan gebruikelijk: deze keer geen klas vol jong en springerig 'spul', twaalf tot vijftien lentes jong. Integendeel, wat er in de schoolbankjes zit is van een generatie waartegen ikzelf 'u' moet zeggen. Terwijl het toch alweer wat jaartjes terug is dat ik Abraham mocht begroeten. Eerbiedwaardige grijze koppen kijken me al dan niet verwachtingsvol aan. Stuk voor stuk gesecondeerd door de wél bekende gezichten van school.

De laatste week voor kerst staat in het teken van 'burger-schap'. In het kader daar weer van mogen alle brugklassers opa en oma – of andere bekenden – mee naar school nemen. Waar jong en oud samen lessen kunnen volgen, die op een dag als vandaag plots 'workshops' henen.

Ik mag een van die workshops geven. Waarover? Over creatief schrijven. Of meer concreet: over het schrijven van een column. U weet wel, zo'n stukje als dit: vaste lengte, vaste plek in krant of tijdschrift, een tikje persoonlijk. Met, als het goed is, een kop die nieuwsgierigheid opwekt, een pakkend begin, een persoonlijk middenstukje en als het even kan een uitsmijter als slot. Opdat de lezer weer eens wordt opgezeald met een mening waarop hij al dan niet zit te wachten, dan wel met gekrulde lippen de regels tot zich neemt. U moet voor uzelf maar nagaan of dit stukje een geslaagd voorbeeld is of niet.

Linksvoor in de klas doet oma van de stralende 'brugger' S. haar stinkende best op haar column over 'Kerstmis'. Met pen en papier; in een handschrift dat aangeeft dat ze van vór voor de computer in het onderwijs stamt. Voordat eenieder aan het schrijven begon, heeft de klas alle associaties over kerst die maar in het hoofd opkwamen opgesomd. Net als alle grappige of juist bedachtzaam stemmende kersttaferelen. Van het brandende gourmetstel tot het gemis van dierbaren rond de kerstboom.

Oma links voorin is een schrijfster, leer ik even later, als ze uit eigen, zojuist geproduceerd werk voordraagt. Een schrijfster van brieven, waarmee ze in coronatijd veel eenzame mensen een hart onder de riem stak. Haar column: een fraai pleidooi om allemaal weer brieven te gaan schrijven: overdachte en doordachte epistels waarin werkelijk wat wordt verteld.

Rechts achter in de hoek blijkt de column van jeugdig schrijftalent P. ook al een oproep. Om met z'n allen weer kerstkaarten te gaan versturen. Nog maar een lente of twaalf jong, roept het beeld van het rode kerstlint vol kaarten bij oma in de woonkamer nu al heerlijk nostalgische gevoelens bij hem op.

Twee zielen, zo'n zestig jaar leeftijdsverschil, maar één gedachte! Dat ik er net zo over denk, ligt dus toch niet aan het feit dat ik Abraham alweer jaren terug tegenkwam...



i

Harry de Jong verruilde de journalistiek voor het onderwijs. Als zijinstromer verwondert hij zich tweewekelijks over het leven voor de klas. En verheugt zich op wat hem weer wacht.

REPORTAGE Woonplek voor jongeren met beperking

# Een eigen huis: Spannend en leuk tegelijk

Niet meer alles hoeven delen, zelf je meubels uitzoeken, je eigen eten koken en je ouders uitnodigen bij jou thuis. Jongeren willen op een goed moment een plekje voor zichzelf. Maar voor sommige jongeren, zoals voor Sanne, Mariama, Sep en Alex, is dit makkelijker gezegd dan gedaan.



Marjolein Elfring  
m.elfring@medialhuis.nl

**Alkmaar** ■ Sanne van Vuuren (18) heeft het er al jaren over, over een eigen woning. „Ze keek al vrij jong naar de flat tegenover ons huis en zei dan 'als ik later groot ben, ga ik daar wonen, dan kan ik naar jullie zwaaien'”, vertelt haar moeder, Miriam van Vuuren. Een prachtig vooruitzicht, maar hoe moesten ze dat aanpakken? Voor Sanne is een geheel zelfstandige woning geen optie; ze heeft een verstandelijke beperking en zal altijd extra begeleiding nodig hebben. „Je hebt ouderinitiatieven, maar die zijn vaak kwetsbaar. En ik wil geen werkgever van zorgmedewerkers zijn.”

Miriam stuitte tijdens haar zoektocht op een artikel over het Mooi Leven Huis van NabijNetwerk, dat oudergroepen in heel Nederland helpt en begeleidt bij het creëren van een woonplek voor kinderen met een beperking. Steeds in samenwerking met een zorgorganisatie, zodat niet de ouders, maar de zorgorganisatie de zorg regelt. Miriam was meteen enthousiast en ze bleek niet de enige. „In eerste instantie heb ik, gewoon op het schoolplein, ouders benaderd die ik kende. Vervolgens heb ik een bericht geplaatst in de nieuwsbrief van school (het Heliomare College in Alkmaar, red.). Toen hadden we ineens zestig mensen in de zaal”,

vertelt ze met een lach.

Inmiddels heeft een deel van deze ouders de Stichting Mooi Leven Huis Alkmaar opgericht, om zo voor hun kinderen, een dertigtal jongeren met een verstandelijke en/of lichte lichamelijke beperking, een woonplek te creëren in of nabij Alkmaar. Samen is daarbij het sleutelwoord, vertelt Ine de Reus. „Samen met de zorginstantie, maar vooral ook met de ouders. Als je als ouder meedoet, moet je er echt tijd in steken, er echt voor gaan. We hebben werkgroepen die zich bezighouden met bijvoorbeeld het benaderen van gemeenten en projectontwikkelaars en het contact met de zorgaanbieder. En ook als het huis er straks is, is het de bedoeling dat de ouders nauw betrokken blijven.”

### Werkgroep

Er gaat veel tijd in zitten, zeker voor haar en haar man Gertjan. Van veel ouders maakt een van beiden deel uit van een werkgroep, Ine en Gertjan zitten allebei in een werkgroep. „Ik ben er een dag minder voor gaan werken”, aldus Inc. „Maar dat heb ik er graag voor over, dit is zo belangrijk.”

Ine en Gertjan hopen op deze manier een eigen woonruimte te realiseren voor hun zoon Sep (17). Sep heeft het syndroom van Down en loopt daardoor misschien verstandelijk achter op zijn leeftijdsgenoten, maar is ook gewoon een puber die een normaal leven wil leiden. „We kunnen hem op de

wachtlijst zetten voor bestaande begeleidwonenprojecten, maar dat kan jaren duren. En als er dan een plek vrijkomt, kan dat ook zomaar in Den Helder zijn of zo”, zegt Gertjan. „Met het Mooi Leven Huis hopen we een plek voor deze jongeren in hun eigen omgeving te vinden.”

Voor de jongeren zelf is het allemaal nog wat ongrijpbaar, zegt Inc. „Sep snapt wel dat we hiermee bezig zijn en hij begrijpt dat hij net als zijn oudere zus op een dag op zichzelf gaat wonen, maar het is nog erg abstract voor hem. 'Wanneer ga ik daar dan naartoe?' Tja, dat weten we nog niet.”

Wat Sep wel heel fijn vindt, is dat hij straks in zijn eigen huis zelf kan koken, vertelt hij. „Pannenkoeken! En dan mogen mijn ouders en mijn zus komen eten en blijven logeren.” Over de inrichting van zijn toekomstige appartement heeft hij nog niet zo nagedacht. „Het moet in ieder geval rustig zijn, want ik hou van rust.”

De negentienjarige Mariama wil het juist uitbundiger aanpakken. „Met veel kleur. Vooral veel roze, want dat is mijn lievelingskleur. En bloemetjes.” Zij vindt het 'fantastisch' dat ze straks haar eigen slaapkamer mag inrichten. Ze weet ook al precies waar ze de meubels vandaan moet halen. „Bij de meubelwinkel.”

### Eigen wc

Sanne verheugt zich er vooral op dat straks alles van haarzelf is. „Een eigen voordeur, een eigen wc en een eigen douche”, somt ze op. „Ik logeer nu wel eens in een huis, maar daar moet ik alles delen, dat is minder fijn.” Ook zij heeft al over het interieur nagedacht: „Donkergrijs laminaat en voor de rest veel kleur.”

De 21-jarige Alex wil het vooral heel gezellig inrichten. „Met een lichte vloer en banken om met mijn vrienden op te zitten. Er moet in ieder geval absoluut een kookland in. Dan kan ik spaghetti koken en andijvie met spekjes.”

Alex volgt alle ontwikkelingen op de voet. „Ik vind het heel interessant. Het wordt anders, maar oké. En het is met vrienden.” Maar hoe fijn hij het ook vindt om straks in het Mooi Leven Huis te wonen, hij ziet ook een groot nadeel. „Ik vind het leuk hoor, maar ik kan helemaal niet zonder mijn ouders en mijn twee zussen en mijn broer.” De opluchting is van zijn gezicht af te lezen als hem wordt

## Mooi Leven Huis Alkmaar

Het allereerste Mooi Leven Huis van Nederland werd in 2013 in Bennekom opgestart. Inmiddels zijn er vijftien van deze initiatieven in Nederland. Het Mooi Leven-concept kenmerkt zich door een hechte samenwerking tussen ouders en zorgprofessionals, met als inzet de bewoners hun mooiste leven te laten leiden. De Stichting Mooi Leven Huis Alkmaar zou het eerste in Noord-Holland zijn en hoopt binnen nu en twee jaar een bestaand pand of nieuwbouwproject te hebben gevonden voor een dertigtal jongeren met een beperking.

Voor meer informatie: [www.mooilevenhuisalkmaar.nl](http://www.mooilevenhuisalkmaar.nl). Voor meer informatie over vergelijkbare initiatieven en NabijNetwerk: [www.nabijnetwerk.nl](http://www.nabijnetwerk.nl).

Mooi Leven Huis Alkmaar komt graag in contact met partijen en mensen die de stichting kunnen helpen aan een mooie locatie in de regio. Wie denkt hierin een rol te kunnen spelen, kan contact opnemen via [werkgroepwonen@mooilevenhuisalkmaar.nl](mailto:werkgroepwonen@mooilevenhuisalkmaar.nl). Het is ook mogelijk het project te sponsoren: [www.mooilevenhuisalkmaar.nl/doneren/](http://www.mooilevenhuisalkmaar.nl/doneren/).



Alex, Sep, Sanne en Mariama kijken uit naar hun eigen woonplek, maar vinden het ook wel spannend.

FOTO ERNA FAUST

verzekerd dat zijn ouders, zussen en broer straks gewoon bij hem op bezoek komen, zo vaak hij maar wil.

Nu het gesprek wat serieuzer wordt, wil ook Sep graag kwijt dat hij er toch wel een beetje tegenop ziet. „Ik vind het leuk en spannend tegelijk.” Alex slaat meteen een arm om hem heen en klopt hem op zijn rug: „Dat snap ik hoor, jongen.” Sanne heeft al bedacht hoe ze die spannende stap gaat maken. „Ik nodig iemand uit om de eerste nacht bij me te blijven slapen.”

Om te zorgen dat niet alleen de ouders samenwerken, maar ook de jongeren een band opbouwen, organiseert de stichting nu al gezamenlijke activiteiten. Zo zijn ze onlangs met z'n allen gaan bowlen. Miriam: „De meesten kennen elkaar wel, maar ze moeten straks wel samen in een huis wonen. We moeten bouwen aan een gemeenschap, voor we een huis kunnen bouwen.”

#### Klik

Het huis zelf is nog een stip op de horizon, maar de groep ouders heeft al heel veel gedaan. Zo zijn ze na contact met verschillende zorginstanties de samenwerking aangegaan met De Waerden om samen op te trekken richting projectontwikkelaars en gemeenten. „We

„  
Ik ben er een  
dag minder voor  
gaan werken.  
Maar dat heb ik  
er graag voor  
over, dit is zo  
belangrijk

Ine de Reus  
Moeder van Sep (17)

voelden meteen een klik met de mensen van De Waerden”, zegt Ine. „Zij hebben hetzelfde voor ogen als wij.”

En dat is een woonplek waar de jongeren echt deel uitmaken van de wijk, zegt projectleider Shannon Leloux van De Waerden. „Het is natuurlijk fantastisch als de jongeren het met elkaar naar hun zin hebben, maar hoe mooi is het als ze ook op bezoek gaan bij hun burens in de wijk, dingen samen doen. Dat willen wij graag bereiken.”

#### Keukentje

Om dit te bereiken, zou het huis deel uit kunnen maken van een groter complex, een verdieping kunnen zijn van een knarrenflat bijvoorbeeld. Het is de bedoeling dat alle circa dertig jongeren een eigen appartement krijgen met een keukentje en een badkamer. „De begeleidwonenprojecten van nu zijn daarmee wel echt anders dan vroeger”, zegt Sjoerd Nota, bij De Waerden verantwoordelijk voor alles wat met bouwen en huisvesting te maken heeft. „Voorheen hadden de bewoners alleen een kamertje met een bed en was verder alles gedeeld. Nu hebben ze echt hun eigen woonruimte. We willen dat ze een zo normaal mogelijk leven kunnen leiden.”

Het zoeken naar een plek is niet eenvoudig. Het moet immers zo'n dertig appartementen herbergen, met daarnaast enkele gezamenlijke ruimtes waar ook samen gekookt en gegeten kan worden. Plus nog ruimtes voor de zorgmedewerkers, die hier straks 24/7 aanwezig zullen zijn. Niet eenvoudig, maar ook niet onmogelijk, aldus Sjoerd Nota. „We kunnen een projectontwikkelaar of woningbouwvereniging meegeven dat wij voor een langere periode huren en dat we een lage parkeerbehoefte hebben. Daar hebben ze wel oren naar.”

Intussen zijn degenen om wie het allemaal gaat alweer druk in gesprek over belangrijker zaken als inrichting en indeling. „Het is heel gezellig met zijn allen, maar privé is ook belangrijk hoor”, benadrukt Alex. „Vooral als ik straks een meisje heb.” Sanne heeft thuis al een doos staan met daarin onder meer tekeningen die ze in haar eigen appartement aan de muur wil hangen en kerstversiering voor haar eigen kerstboom. Mariama heeft zelfs een heel werkstuk over het Mooi Leven Huis en op jezelf wonen gemaakt. Compleet met aanwijzingen wat je moet doen als er brand uitbreekt, tips voor het doen van boodschappen en wasymbolen. Je kunt immers maar beter echt goed voorbereid zijn.